

— Nu men verneemt, is in den aanvang van het lopende jaar, aan de commissie tot de zaken der Protestantische kerken in Nederlandsch Oost- en West-Indië, in deze residentie gevestigd, in bedenking gegeven, om hare werking ook uit te breiden tot de zaken der kerk op de Nederlandsche bezittingen en etablissementen ter westkust van Africa, welke, sedert de laatste 25 jaren, geheel is in verval geraakt, en men heeft alle redenen, om het er voor te houden, dat nopens deze gewichtige aangelegenheden eerlang gunstige en doeltreffende beschikkingen zullen worden genomen.

's GRAVENHAGE 11 Oct. Bij het diner, gisteren ten hove gehouden, is ook de Belgische gezant, Prins de Chimay, voor de eerste maal tegenwoordig geweest.

De genoemde gezant heeft ook heden bij Z. K. H. den Erfprins van Oranje een bezoek afgelegd.

— In deze residentie is aangekomen de generaal-majoor Riesz, komende van Java.

ROTTERDAM 11 Oct. H. H. D. D. H. de Erfprins prins Albert van Saksen-Coburg zijn gisteren, na eenige dagen te Brussel vertoefd te hebben, van hier naar Londen vertrokken.

ARNHEM 11 Oct. Uit het naburige stadje Huissen meldt men, dat toen, op den 2 dezer, de werkzaamheden op de steenbakkerij van de heeren Vermeulen en van Heukelom te Malburg eenen aanvang namen, men, volgens oude gewoonte, de werklieden op jenever heeft onthaald. Een knaap van 18 jaren, met name Willem Smit, die aan zijnen broeder het middageten bracht, geraakte mede in het gelag, en heeft toen zoo veel sterken drank gebruikt, dat dit zijnen onmiddellijken dood heeft ten gevolge gehad.

NIJMEGEN 11 Oct. Aanstonds woensdag, den 16 dezer, zal in de Groote of St. Stephens kerk der Hervormde gemeente alhier, des avonds ten half zes ure, door den wel-erw. heer de Voogd, het jaarlijksche verslag gedaan worden van den staat en de verrichtingen des Nederlandschen Bijbelgenootschaps, en tevens de herinnering geleverd van het 25jarig bestaan van genoemd genootschap.

— Men meldt uit Beek, dat door den kerkenraad der Hervormde gemeente van Beek en Ubbergen, uit liet te voren gemaakte zeztal, geformeerd is het navolgende drietal: de wel-erw. heeren Hendrik Claassen te Heijkoop, Paulus Theodorus Marius van Leeuwen te St. Antonio-Polder en Frederik Willem van Andel Weijers te Speijk, nit hetwelk vervolgens is beroepen, de wel-erw. heer P. T. M. van Leeuwen, predikant te St. Antonio-Polder.

BELGIE.

BRUSSEL 11 Oct. De gouverneur van West-Vlaanderen en de leden van de deputatie der Gentsche katoenfabrieken zijn te Brussel aangekomen.

Volgens de *Emancipation*, zullen de Vlaamsche fabriekanten drie middelen voorstellen, om de katoenfabriekende op te beuren, namelijk: eene premie op den uitvoer; verbod van invoer der vreemde katoenen stoffen; en inkoop door het gouvernement van eene zekere hoeveelheid Belgische katoenen, om op risico der schatkist te worden uitgevoerd, door tuschenkomst van een of meer groote handelhuizen.

— Men heeft thans het ontwerp gevormd tot het aanleggen van eenen ijzeren spoorweg, door de duinen heen, van Ostende naar Duinkerken. Sommigen in België vlieden zich, dat, als dit plan tot stand komt, ook het aanleggen van eenen spoorweg van Parijs naar Duinkerken spoedig zou volgen, en dus de versmelde gemeenschap van Parijs naar Brussel langs die linie zal plaats hebben; waarbij men dan echter een' vrij grooten omweg zal moeten maken.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 10 Oct. Eene alhier ontvangen télégraphische dépêche houdt het bericht in, dat Espartero den 5 dezer, aan het hoofd van twee divisien, te Saragossa is binnengerukt.

Cabrera heeft eene nieuwe achterwaartsche beweging, in de rigting van Valencia, bewerkstelligd. Men gelooft, dat hij zich naar Katalonië wil terugtrekken.

PARIS 10 Oct. Bij gebrek aan alle staatkundig nieuws, houdt de drukpers dozer stad zich druk bezig, met de reeds zoo dikwijls ter sprake gekomen kwestie, betreffende de mitbreiding van het kiesrecht. De verschillende tolken der zoogenaamde dynastieke oppositie, of die van den heer Odillon-Barrot, en allen, die in de laatste tijden meer bepaaldelijk de banier van den heer Thiers gevolgd zijn, verenigen zich om het manifest der radicale partij ten sterkste af te keuren. De oppositie is daardoor in twee kampen gescheiden, en de regering verzuimt niet, om van deze verdeeldheid het noodige gebruik te maken. Intusschen wil men weten, dat er pogingen tot toenadering tusschen de beide partijen worden aangewend. Dit neemt echter niet weg, dat het bloot leggen van de denkbeelden der radicale of republikeinse partij, met mannen als de heeren Lafitte, Arago en anderen aan het hoofd, om het kiesrecht aan alle de leden der nationale garde, en dus aan ongeveer zes miljoen burgers, toe te kennen, van welke verre weg de overgrootste meerderheid niet alleen de kennis van de eerste beginselen van het staatsrecht mist, maar zelfs niet eens lezen of schrijven kan, omtrent de bedoelingen der partij weinig geruststellende verwachtingen heeft doen ontstaan. De ministerieel dagbladen zien dan ook zeer goed in, dat de tegenpartij door die onberaden manifestatie veel van hare kracht verloren heeft, en zij drijven dien ten gevolge met de opgezwoollen taal, en vooral met de hoofden der partij zeer den spot. Onder anderen, leest men in de *Presse* een scherp artikel, waarin aan den heer Lafitte, die zich alnu aan het hoofd van de partij der beweging heeft gesteld, wordt ten laste gelegd, dat hij vroeger, als voorzitter van den Raad van ministers, er verre van verwijderd was, de toepassing der beginselen te verlangen, welke hij nu, met voorbijzien van dreigende gevaren voor de bestaande orde van zaken, wil doorzetten. Genoemd dagblad herinnert dien gewezen raadsresident zijne bekende woorden: *il faut mettre les perturbateurs à néant!* en vraagt, of die woorden alnu ook op hem zouden moeten toegepast worden.

— De *Eclair* de la Méditerranée zegt, dat Ibrahim-Pacha naar

Konstantinopel zonde voortgerukt, en dien ten gevolge het Engelsch-Franse escader, op verzoek des Sultans, de Dardanellen binnengevoeren zijn. Dit bericht vindt alhier geen geloof, en wordt, even als zoo vele anderen, onder de sprookjes van den dag gerangschikt.

— Met de laatste berichten uit de Levant heeft men eene zeer naarwkenrige opgave ontvangen van de sterkte der Engelsche en Franse vlooten, die op den 15den September in de baai van Besica, nabij de Dardanellen, lagen. De Engelsche vloot, onder den admiraal Stopford, bestond toen uit 10 linijschepen, te zamen gewapend met 824 stukken; voorts uit een fregat van 36 stukken, 5 korvetten, 2 brikken en 4 regeringsstoombooten. De Franse vloot, onder de schouten bij nacht Lalande en la Susse, telde 9 linijschepen, te zamen gewapend met 808 stukken; voorts 2 fregatten, een van 60 en een van 52 stukken, 2 korvetten, 3 brikken, eene goelet en 5 regeringsstoombooten. De verenigde vlooten bestonden dus op het genoemde tijdstip uit 35 zeilen en 9 stoombooten. Er werden nog 3 Engelsche en 3 Franse linijschepen verwacht; terwijl te Toulon nog 2 andere Franse linijschepen werden uitgerust, die insgelijks naar de Levant bestemd schijnen. Van de Franse vloot schrijft men, dat, wat er ook verder gebeuren moge, de ontwikkeling van zulk eene aanzienlijke magt op een enkel punt zeer tot bevordering van het Franse zeezeven zal strekken, en dat men in het zoo spoedig bijeenbrengen daarvan nimmer zou hebben kunnen slagen, indien er niet bij de bevelhebbers de loffelijkste ijver had bestaan, om te toonen, wat men in dit opzigt in Frankrijk vernag. De oevers der baai van Besica, die bezuiden de Dardanellen, tien uren van het punt, waar Xerxes den Hellespont overtrok, gelegen is, waren onbewoond; maar de tegenwoordigheid van zoo vele duizenden zeelieden aldaar heeft reeds aan de baai een dorp, door meer dan 400 menschen bewoond, doen ontstaan.

— Brieven uit Duitschland schijnen aan te duiden, dat de Noordsche Mogendheden er niet verre af zijn, op eene officiële wijze het gouvernement van Isabella II te erkennen. Men gaat zelfs reeds zoo verre, den graaf Raczky als den gezant aan te duiden, die Prinsen te Madrid zal vertegenwoordigen. Sommigen zeggen ook, dat een aanzienlijk kapitalist den prins van Metternich zoude geraadpleegd hebben, omtrent eene door de Noordsche Mogendheden te waarborgen leening, ten behoeve van Spanje. De Oostenrijksche minister zoude den bedoelden bankier de mogelijkheid hebben doen inzien, dat dit werkelijk zal kunnen geschieden, onder voorwaarde echter, dat de eenduidige bevestiging van Spanje plaats hadde op de grondslagen, welke de Hoven van St. Petersburg, Weenen en Berlijn voornemens zijn aan de Kabinetten van Parijs en Londen voor te stellen. Die grondslagen zijn, volgens het dagblad *le Temps*: de teruggave der bezittingen van Don Carlos, het toekennen van een jaargeld aan dien vorst, en het voorbehouden van de regten zijner afstammelingen op den Spaanschen troon, ingeval van het uitsterven van den tak van Isabella II.

— De graveerkunst is met een voortreffelijk meesterstuk verrijkt, zoowel met betrekking tot de wijze van uitvoering als het belangwekkende van het onderwerp. De baron Desnoyers, lid van het Koninklijk instituut, heeft de door hem vervaardigde gravure der *Transfiguratie*, van Raphaël, het licht doen zien.

De geschiedenis van dit stuk, het laatste en volmaakte van zijnen meester, is wel niet geheel onbekend, maar echter der herinnering waardig. De schilder vervaardigde hetzelfde, om tot eenen tegenhanger te strekken van de *opwekking van Lazarus*, door Sebastian Piombo, naar eene teekening van Michel Angelo, geschilderd. Het stuk van Raphaël was eerst voor de hoofdkerk te Narbonne bestemd, doch de meester had alle zijne krachten aan hetzelfde ten koste gelegd, en stierf korten tijd nadat het gereed was. Italië, zijn grootsten schilder verliezende, wilde ten minste deszelfs grootste meesterstuk behouden, en dit was de oorzaak, dat de schilderij boven het hoofd-altaar van St. Pieter in Montorio werd geplaatst. Daar bleef het, tot dat de Franschen Italië veroverden, en toen werd het naar deszelfs vroegere bestemming, Frankrijk, overgebracht, alwaar het eenigen tijd het Keizerlijk museum ten sierraad strekte. Thans bevindt het zich in eene der zalen van het Vaticaan.

De baron Desnoyers is een Raphaël waardig graveur; reeds had hij zulks door zijne *maagd van Foligno*, de *schone tuinstier* en andere stukken bewezen: ditmaal echter heeft hij zich zelven overtroffen. Misschien is dat bijzonder welslagen een gevolg der wijze van behandeling, die de baron Desnoyers tot heden heeft gevolgd, namelijk, om zijne gravures niet naar teekeningen, maar naar de schilderijen zelve te vervaardigen. Voor dit stuk heeft hij eene reis naar Italië ondernomen, en hetzelfde eigenhandig in verkleinde verhouding gecopieerd. Deze voortreffelijke arbeid heeft meer dan vier jaren tijd gekost. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft dezelve van den beginne af aangemoedigd.

SPANJE.

MADRID 2 Oct. Heden middag heeft de koningin-regentes, in eene plegtige audientie, de geloofsbriefen aangenomen van den nieuw benoemden Franschen gezant, den marquis de Rumigny. Bij deze gelegenheid zijn zoo wel van de zijde der Koningin als van de van den gezant aanspraken gedaan, waarin hoog wordt opgegeven van de voordeelen, die voor Spanje uit het ten einde brengen des burgeroorlogs zullen voortvloeijen, doch in welke overigens niets bijzonders voorkomt.

Ook zijn alhier dépêches ontvangen van den Spaanschen gezant te Parijs, den marquis de Miraflores, naar men zegt, ten aanzien van de te nemen schikkingen omtrent Don Carlos.

DUITSCHLAND.

BERLIN 8 Oct. Naar men verneemt, is de aartsbisschop van Gnesen en Posen, de heer von Dinn, die den 2 October ongemerkt deze hoofdstad heeft verlaten, reeds in Posen aangekomen.

FRANKFORT 9 Oct. Vorst Metternich wordt heden over acht dagen alhier verwacht, en zal eenige dagen in deze stad vertoeven; reeds worden er voorbereidselen gemaakt, om Hoogstedenzelve te ontvangen.

Part. Corresp. FRANKFORT 9 Oct. Alle geruchten omtrent eene reis, die Z. M. Keizer Nicolaas nog dit jaar naar Duitschland moest ondernemen, schijnen van grond ontleend te zijn. Z. M. zal Rusland niet verlaten, en ook niet,

GERBRAND, door zijne krijgsmakkers tegen de strijdbijlen der vijanden beschermd, stak onversaagd de lont onder de ossenhuiden. De vlam slingerde zich kretterend om het vervaarlijk oorlogstuig, en terstond werden GERBRAND en de zijnen, door middel van een touw, weder naar boven in de burgt gehaald, terwijl men door pijlen en werpspiessen de belegeraars op eenen afstand hield. Te vergeefs poogden deze den brand te blusschen; de vlam bereikte spoedig de bovenste verdieping en kort daarop stortte het gevaarte met daverend geweld in, en na honderd man te hebben verloren, moesten de aanvallers weder aftrekken.

Vrouw BERTHA had dus nogmaals de zege behaald; maar hoe bloedig en duurgeloofd! Zij bevond zich nu slechts aan het hoofd van zestien met wonden overdekte krijgsknechten. Geen middel van tegenstand bleef haar dan over; de afloop van den eerstvolgenden storm moest noodlottig en beslissend zijn. De heldin begreep derhalve, dat zij het kasteel moest overgeven, en trad in onderhandeling. ALOUD, Baljuw van Zuid-Holland, die zich bij het leger bevond, eischte, dat vrouw BERTHA zich op genade zoude overgeven; der bezetting werd het leven gewaarborgd. Omringd van hare dapperen hoorde zij dit voorstel aan, nam het grootmoedig besluit om zich voor het behoud der menschdommen op te offeren, en verklaarde den vijandelijken bode, dat zij in deze voorwaarde bewilligde; maar de oude GERBRAND viel voor haar op de knieën, en bezwoer haar niet in dit heilloos voornemen te volharden. «Gij, zoo jeugdijg, zoo schoon, zoo moedig, zijt u zoudt sterven, neem! mijne oogen zullen den rouw mijns meesters niet aanschouwen, die, zoo lang hij u behoudt, nog niets heeft verloren. Wij zijn verplicht om voor u ons leven op te offeren, maar gij, mevrouw, moogt niet voor uwe vassalen sterven. Heb medelijden met den grijsaard, en verzoorloof hem ten minste, het weinige bloed, dat nog in zijne aderen stroomt, voor u te vergieten. Gelukkig, dierwiel gelukkig, zal hij zijn, zoo de dood hem bevelijgt om het slot in 's vijands magt te zien! Doch, gij wederstaat mijne smekingen; wel! ik zweer, wij zweeren allen, om, indien gij in uw besluit volhardt, met uwe oogen van het plat des Oostertorens in de gracht te springen, zoodat uwe opoffering doelloos wordt.»

«Dat zweeren wij!» riep allen, uit éénen mond.

«Gij ziet,» sprak vrouw BERTHA tot den bode, «dat het mij onmogelijk

zoo als men verbeeld had, eene reis naar het Zuidelijk gedeelte van het rijk ondernemen. Ook de reis van Z. K. H. den hertog van Leuchtenburg en Hoogdeszelfs gemalin naar Beijeren is tot het aanstaande jaar uitgesteld.

Prins Fredrik van Hessen Kassel, gouverneur van Luxemburg, die, als alsnog zijn verblijf op het kasteel Rumpensein houdt, zal zich eerlang naar Luxemburg begeven.

Heden wordt Z. M. de Koning van Beijeren uit Berettesgaden in München terugverwacht. De bekende heer Jarke, raad van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, is in genoemde hoofdstad aangekomen, naar men wil, om omtrent de Kerkelijke aangelegenheden te onderhandelen.

Volgens berichten uit Salzburg, heeft de Oostenrijksche regering voor zich aldaar bevindende aanzienlijke Carlsten, een eigen paleis in gereedheid doen brengen. Ongeveer een veertigtal Carlsten, aan welker hoofd de infante, gemalin van Don Sebastiaan, staat, bevinden zich in die stad. Ook Don Carlos in dezelve zal aankomen, is nog niet bepaald. Echter hoop men zulks.

ITALIË.

ROME 25 Sept. Naar men zegt, nemen de onderhandelingen tusschen ons gouvernement en dat van Portugal eene gunstige wending, zoodat men hoop mag voeden, dat er eerlang eene formele overeenkomst betrekkelijk de Kerkelijke aangelegenheden zal gesloten worden. Alleen ten aanzien van Don Miguel schijnt nog eenige zwaarigheid te bestaan. Een persoon van aanzien stelt er veel belang in, en heijvert zich om aan den Infant bij deze gelegenheid een naar zijnen rang en stand voegend inkomen te verschaffen.

TURKIË.

KONSTANTINOPOL 13 Sept. Men schrijft uit Egypte, dat door de Europeesche consuls, aldaar, den Onder-Koning nieuwe voorstellen zijn gedaan, waaraan men hem verzoekt, om van elken gewelddadigen maatregel tegen de Porte af te zien, en waarbij men Mehemmed-Ali het gevaar doet opmerken, dat hij, indien hij in Natolië op een Russisch corps hulptroepen zouden kunnen steunen. De Onder-Koning heeft hierop scherpsend geantwoord, dat hij een goede Muslin is, een Fatalist, en vertrouwd op het hem toegekende lot; intusschen kan hij geenszins begrijpen, dat men hem aan een' Chronos wilde opofferen.

ZWEDEN.

STOKHOLM 27 Sept. Het dagblad *Minerva*, doorgaans zeer goed ingelicht, heeft dezer dagen het bericht medegedeeld, dat er tusschen Rusland, Engeland en Zweden een tractaat is gesloten, waarbij het aan Zweden geoorloofd wordt, in geval van oorlog onzijdig te blijven. Intusschen wordt daaraan door sommige personen geen geloof gehecht. — Dit bericht is echter ook reeds velders medegedeeld.

STADSNIUWS.

Aangekomen en gelogerd in den *Grooten Doelen*, op den Singel: de graaf Hamilton en gemalin, uit Zweden.

In den *Doelen*, Doelenstraat: de heer E. Harrison Barwell, Engelsch ingenieur.

In het *Hof der Nederlanden*, Doelenstraat: de heer M. de Roentgen, minister van Nassau, in Zweden.

In het *Hof van Holland*, Kalverstraat: A. J. Dessart, mechanicus, uit Brussel.

GETROUWD. 10 Oct. J. J. Hartman en A. E. Ott.

BEVALLEN. 10 Oct. J. C. C. Heijbroek, geb. Alsteede, Z. — J. van Eijk, geb. Bunk, D. — Te *Nieuw-Amstel*, 9 Oct., F. Rebergh, geb. Heins, D.

OVERLEDEN. 8 Oct. M. A. F. Haze, wed. J. C. J. Rutlich, 73 j. — 9 Oct. E. E. de Jong, wed. E. Asscher, 92 j. — 10 Oct. A. Neumann, 10 m. — H. Töpper, 44 j. — Te *Edam*, 7 Oct., W. C. Gossensburg, wed. H. Tichelaar, 66 j. — Te *Maartensdijk*, 8 Oct., A. E. van Dorth, wed. J. Ristenpatt, 72 j. — Te *Wassenaar*, 10 Oct., W. J. van Biezen van de Groote Lindt 79 j.

Door Buitengewone Gelegenheid

Ontvangen wij de Belgische dagbladen, die gisteren avond zijn uitgekomen. In den *Commerce Belge* van den 11 dezer lezen wij, onder anderen, het volgende:

«Zoo wij wel onderrigt zijn, ten aanzien van de oorzaken, die tot de king van de werkzaamheden der gemengde financiële commissie te Utrecht hebben aanleiding gegeven, betreffen de geschilpunten:

1°. De verdeling der gelden, voortspruitende uit het pensioen-fonds, waarvan het kapitaal is gevormd door kortingen op de tractementen der ambtenaren.

2°. De jaarlijksche uitkeering van f 500,000 door de *Société Générale* aan de civiele lijst.

3°. De opbrengst van den verkoop der nationale domeinen in België, en waarvan de betaling sinds 1830 is geschied.

4°. De leening door het moederland, ten behoeve van de Overzeesche Koloniën, gedurende de vereniging gedaan.

«Eindelijk zoude de moeilijkste kwestie van de kapitalisatie der schuld zich nog bij de overige verwikkelingen voegen.

«Wij kunnen het door een dagblad gegeven bericht tegenspreken, ten aanzien van de hervatting der onderhandelingen tusschen de beide kabinetten, langs den diplomatischen weg. De gemengde commissie zal hare werkzaamheden hervatten, zoodra het gouvernement der Nederlanden aan de vorderingen van ons gouvernement zijne toestemming zal gegeven hebben.

«De commissie, belast met de regeling van de scheepvaart op de Schelde en de Maas, als ook van het loodswezen, heeft hare werkzaamheden ten einde gebracht, maar de Nederlandsche commissarissen hebben, ingevolge de bevelen van het Kabinet van 's Gravenhage, de processen-verbaal niet geteekend, de uitvoering der vastgestelde grondslagen ondergeschikt makende aan de eenduidige oplossing der te Utrecht opgeworpen financiële question.»

is aan uwen eisch te voldoen. Vertrek, en kom met andere voorwaarden terug, of wij zullen met de wapenen in de vuist den heldendood sterven; maar heeft dan voor onze wanhoop.»

De bode vertrok. Twee uren later kwam hij terug, met den voorslag: «dat vrouw BERTHA en de helft der bezetting het leven zouden behouden. Het lot zou de slagtoffers aanwijzen, bestemd om de wraak der belegeraars te bevredigen. Deze voorslag werd aangenomen, en de valbrug nedergegelaten. Baljuw ALOUD, door eenen talrijken drom van krijgsknechten gevolgd, trad het slot binnen, en naderde de burgvrouw met eene trotseche houding en een nersche gelaat. Maar den lieren blik van BERTHA kon hij niet wederstaan, en over hare moedige ziel kon hij niet zegeprelen. ALOUD's granschap en verontwaardiging stegen ten top, toen hij bemerkte, dat de bezetting uit slechts zestien mannen bestond, waarvan nog de meeste bijna weerloos door hunne wonden. Allen werden naar *Dordrecht* gevoerd.

Op de groote markt dier stad was een schavot opgericht, waareop een ston, in het rood gekleed, met eene blinkende bijl in de hand, w. hij nu en dan ongeduldig zwaarde. Een weinig verder was eene standplaats, waareop zich vele aanzienlijke burgers, waaronder ook baljuw ALOUD, bevonden. Voor hen stonden de zeventien gevangenen van *Isselstein*, want de onversaagde burgvrouw was veroordeeld, om getuige te zijn van het te dood brengen harer dapperen. Hre oogen waren ten Hemel gericht, want van de menschen verwachtte zij niets meer. Allen, in boeien en van soldaten omgeven, verbeidden kalm en gelaten de uitspraak van het lot. Eene talrijke menigte was toegestroomd, om de ontkenning van dit vreeselijk treurspel bij te wonen.

Met eenen vasten tred naderden de gevangenen één voor één, en staken de hand in eene bus, die door eenen soldaat werd gedragen. Zes achter elkander trokken het leven. De oude GERBRAND was de zevende. «Gij heeft, grijsaard!» voegde hem de woeste ALOUD toe, «en te recht, want het is voor u bijkans eene onmogelijkheid, de bijl te ontgaan!» «GERBRAND verest den dood niet...» Met de grootste kaimte stak hij nu de hand in de bus, en trok, tot verbazing van alle aanwezenden, het zevende gelukkige lot.

Nog negen gevangenen moesten loten, en slechts een hunner kon den dood ontkomen. Een der negen soldaten, een jongeling van een zacht gelaat,

streefde hij in de leerschoolen zijne kameraden vooruit. In 1597, met zijne moeder, na den dood haars echtgenoots, naar Antwerpen teruggekeerd, zette hij te dien plaatse zijne letteroefeningen voort.

Spoedig plaatste zijne moeder hem als paadje in de familie van Marguerite de Ligne, weduwe van Philips, graaf van Lalain, laatste gouverneur van de Antwerpse citadel.

Doch het hoofsche leven misaagde hem te zeer, dan dat hij langen tijd in haar dienst verbonden bleef. Ook dreef zijne ingeschapen neiging hem tot de beoefening der schilderkunst; en zijne moeder bewilligde daarin te gederen, omdat hare tijdelijke omstandigheden door den oorlog teruggegaan waren. Rubens werd besteld bij Adam van Noort, schilder te Antwerpen. Vervolgens bracht hij vier jaren door in de leerschool van Otto van Veen, toen de prins der Vlaamsche schilders. Met snellen stap bereikte hij in de kunst eene hoogte, die geacht werd met de bedrevenheid zijns meesters gelijk te staan.

Verlangende Italië te bezoeken, ten einde de kunstwerken der vermaardste oude en moderne schilders te bestuderen, en naar deze modellen zijnen smaak en zijn penseel te vormen, vertrok hij den 9 Mei van het jaar 1600. Toevallig logeerde hij te Venetië met eenen edelman van Vincent de Gonzague, hertog van Mantua en van Montferrat; en deze zijn penseelwerk beschouwde hebbende, stelde hij hem aan den hertog voor, die een groot liefhebber der schilderkunst was; met dat gevolg, dat de hertog Rubens in zijne dienst nam, en aan zijn huis verbond. In deze betrekking bleef hij zeven jaren, en had in het hertogelijk paleis de gelegenheid het schilderwerk van Julio Romano te bestuderen.

Vervolgens begaf hij zich naar Rome, alwaar hij twee schilderen vervaardigde voor de kerk *Sainte-Croix en Jerusalem*, op bestelling van Z. D. H. prins Albert van Oostenrijk, naderhand gouverneur der Nederlanden, door zijne echtverbintenis met de infante Isabella.

Korten tijd daarna zond de hertog van Mantua hem naar Spanje, om Philips III. eene zeer prachtige koets en zeven schoone paarden aan te bieden. Teruggekeerd, vervaardigde hij te Rome een schilderstuk voor het Hooftaltaar der kerk van *Sainte-Marie-la-Nouvelle*. Kort daarna riep erne gevaarlijke ziekte, die het leven zijner moeder bedreigde, hem naar Vlaanderen; hij zijne aankomst vond hij haar bereids overleden.

Toen hij in 1609 in de Nederlanden wederkeerde, had de faam daar zijne verdiensten reeds verbreid. De vorsten Albert en Isabella verlangden hunne portretten van zijne hand; en, om hem te beletten zich weder naar Italië te begeven, alwaar men hem door kracht van aanzienlijke belooningen zocht te trekken, namen zij hem op in hunne familie, en verbonden hem aan zich door eene gouden keten.

Kort daarna trad hij in den echt met Isabella de dochter van Jan Bruns, schepen van Antwerpen, en van Clara Demoy, wier zuster ten huwelijk gegeven werd aan Philip Rubens, zijn oudste broeder, secretaris der stad, en de eenige discipel van den onsterfelijken Justus Lipsius.

Rubens bewoonde eenige jaren het huis van zijnen schoonvader, en schilderde in dien tijd het hoofd-altaarstuk der parochiekerk van *Sainte-Walburga* in die stad, voorstellende de *oprigting van het kruis*.

Inmiddels had hij een eigen huis aangekocht, met eene groote uitgestrekteheid gronds. Hij deed eene ruime zaal bouwen op zijn Romeinsch, geschikt tot de uitoefening zijner kunst, en legde een uitgestrekte tuin aan, beplant met allerlei geboomte. Wel hadden zijne vorstelijke vrienden liever gezien, dat hij zich te Brussel hadde gevestigd, om te gemakkelijker voordeel te kunnen trekken van zijne schrandrheid en zijne zeldzame gaven; doch het werd hem niettemin toegestaan Antwerpen ter woon te kiezen, om zich gansch en al aan de uitoefening zijner kunst te kunnen toewijden, zonder door hofzaken daarvan afgetrokken te worden.

Hij deed een groot aantal oude beelden en steenen uit Italië komen, tot versiering van zijn huis, en kocht eene aanzienlijke verzameling oude medailles.

Behalve tal van stukken, die hij schilderde voor den Keizer, en voor den Koning van Engeland, voor dien van Polen, voor den hertog van Beieren, voor den hertog van Neubourg, voor den bisschop van Wirtzburg, en andere vorsten, werden door zijn meesterlijk penseel bijna alle de kerken der Nederlanden opgeluisterd: vooral die te Antwerpen: de kerk van *Notre-Dame*, die der *Recolletten*, der *Dominicanen*, der *Augustijnen*, en vooral de nieuwe kerk der *Jezuïten* (van welke de gewelven zelfs schilderijen van zijne werken), hadden aan hem hare grootste versiering te danken.

Men stant verbaasd, hoe hij in zoo weinig tijd zulke eene menigte heerlijke meesterstukken heeft kunnen schilderen, te meer, omdat hij verplicht was zich menigmaal naar Brussel te begeven, om aan het verlangen te voldoen van vorst Albert, die hijzender aan hem gebracht was; zelfs begeerde deze prins peet te zijn van zijnen oudsten zoon Albert.

Na den dood van den aartshertog, bleef hij nog steeds in de bakende gunst van diens weduwe Isabella, en van alle de hof-grooten, vooral van den markies Spinola, die gewoon was te zeggen, dat in Rubens zoo vele algemeene en voortreffelijke hoedanigheden zich verenigden, dat zelfs de schilderkunst slechts het geringste van zijne talenten was.

Omstreeks dezen tijd werd door Maria de Medicis, koninginne douairière van Frankrijk, te Parijs het prachtig paleis van Luxemburg gesticht; en om er in allen opzichte een meesterstuk van te maken, wilde zij, dat de twee galerijen zouden worden versierd met schilderijen van Rubens. In de eene verlangde zij voorgesteld de geschiedenis van haar leven; in de andere, de bedrijven van wijlen haren gemaal Hendrik IV.

Daar Rubens de vermaardste dichters en de beste schrijvers bezat, kwamen hem die te stude in den rijkdom aan gedachten, in den overvloed der vindingen en in de zinnelijke allegorische wijze, op welke hij de geschiedenis behandelde. Maar de koningin kon haar oogmerk slechts ten halve volvoeren, daar het werk door hare hallingschap afgebroken werd; de galerij nogtans, waarin hare levensgeschiedenis afgebeeld staat, is volkomen voltooid.

In 1625 zocht te Parijs bevindende om zijne schilderstukken te doen plaatsen en er de laatste hand aan te leggen, ontmoette Rubens aldaar, bij toeval, den hertog van Buckingham, gunsteling van den koning van Engeland en den prins van Wallis. Deze verlangde zijn portret van hem, en bewimpelde voor den schilder zijn verlangen niet, om, door eenen goeden vrede, de verwijdering en den krijg te zien eindigen, die tusschen de hoven van Spanje en Engeland plaats greep.

Te Brussel terug gekomen, gaf Rubens van deze mededeeling aan de infante Isabella verslag, die hem aanbeval deze vriendschap met den hertog aan te kweeken; hetgeen door hem gedaan werd. Buckingham leende daartoe zich volgaarne, en zond kort daarna een zijner vertrouwelingen naar Antwerpen, om het geheel kabinet van curiesiteiten van Rubens aan te koopen, voor de som van honderd duizend guldens.

Intusschen stierf zijn eerste gade in 1626.

Twee jaren later werd hij door de infante afgevaardigd naar den koning van Spanje; en gedurende zijn verblijf aldaar, copieerde hij in het Escorial de voortreffelijkste schilderstukken van Titiaan. In 1629 keerde hij terug, met de aanstelling als secretaris van den privaatraad voor hem, en, bij survivance, voor zijn zoon Albert.

In hetzelfde jaar begaf hij zich naar Engeland, en sloot aldaar den vrede tusschen de beide koninkrijken; dezelve werd getekend in 1630. Toen hij vertrok, ontving hij van den koning van Engeland de riddersorde, en in deze waardigheid werd hij door zijne katholieke majesteit bevestigd.

Na deze gelukkige slaging, hertrouwde hij te Antwerpen, in hetzelfde jaar, met Helena Forment, vijftien jaren oud, uitmunten door de zeldzaamste schoonheid.

Hij won in dit huwelijk vijf kinderen, de oudste van welken ten doop gegeven werd door Frans van Moncade, markies van Aytona, gouverneur der Nederlanden; deze ontving den naam van Frans, en werd later lid van den hoogen raad van Brabant.

Van uit het genot der uitgelezenste zegeningen, die op aarde den mensch ten deel kunnen vallen, werd Rubens, in het 64ste jaar zijns onderdoms, tot eene hoogere bestemming opgeroepen: hij stierf den 30sten Mei van het jaar 1640. Zijn stoffelijk overblijfsel werd te Antwerpen begraven in de kerk van *St. Jacob*, in een kapel, die zijne weduwe en kinderen deden stichten, om tot begraaftplaats te verstrekken van hem en zijne aanverwanten.

Zijne weduwe huwde vervolgens met den baron Jan Baptist Broecheven, staatsraad van zijne Katholieke Majesteit in Spanje en de Nederlanden, en zijn gevolmachtigde bij het slooten van den vrede te Aken, met zijne Allerchristelijke Majesteit, in 1668.

Rubens was gewoon de eerste mis bij te wonen, zoowel des winters als des zomers, althans wanneer de lucht, die dikwijls hem kwelde, zulks niet verhinderde. Vervolgens hield hij zich bezig met schilderen, onderwijl hem voordrachten gedaan werden uit Titos Livius, Petrarca of Seneca.

Verscheiden discipelen ontvingen van hem hunne vorming in de schilderkunst. Zij, die van deze het meest ziele onderscheidden, waren Pieter Souffmans, schilder van Sigmund, Koning van Polen; Justus van Egmond,

Erasmus Quellin, Jan Bronchorst, Jan van den Broeke, schilder van den aartshertog Leopold; en vooral Anthoonie van Dijk.

De genie van den laatste wetende te schatten, had Rubens hem in zijn huis en aan zijne tafel ontvangen, — eene onderscheiding, die eenig was. Van Dijk maakte onder zulk een meester zoodanige vorderingen, dat hij voor niemand in de kunst behoeft te wijken.

Rubens drong dikwijls bij de infante Isabella aan, om met de Hollanders vrede te maken, hetgeen zij van gansch harte verlangde. Zij droeg den last op aan Rubens, om er onderhands over te handelen, en hij zou hierin ook gemakkelijk geslaagd zijn, indien des vijanden van zijnen roem zich daarentegen niet krachtadiglijk verzet hadden.

Hij onderhandelde te Brussel over verscheiden andere zaken met de Koningin van Frankrijk, den hertog van Orleans, Uladislav, Poolse prins; met den hertog van Neubourg, en verscheiden andere potentaten en groote personaaljen, aan welke hij aangeaam was door zijne welsprekendheid en andere binnelijke hoedanigheden. — Zoo ver Gevaerts. Onze lezers zullen nu wel verlangen Rubens zelven als kunstenaar, staatsman en geleerde te hooren spreken. Daaroe zullen wij hun verlang de gelegenheid geven door, als een vervolg op dit verslag, een artikel mede te deelen onder den titel van *Lessen van Rubens*.

Advertentien.

(4161) Hedén verlost allervoorspoedigst, doch zeer ontijdig, van een wilschapen Zoon, HELENA CHRISTINA CALMER, teedergeleefde huisvrouw van JONKHEER FREDRICK ALEWIJN. AMSTERDAM, 12 October.

(4162) H. OJENS, J. R. SCHOLTEN, D. H. VERKAMP, F. G. WALLER, A. CRAANDIJK, B. LANGERHUIZEN, E. ZWEEBTS, H. J. RIETVEID, P. BAATJ, S. J. DE FLINES, H. MINNE, J. B. PLAAT, J. NACHENIUS, S. WILKUMIER, J. H. GEZELSCHAP, H. J. BLOEMEN, en L. G. WESTENBERG,

presenteren, op Maandag den 23sten October 1839, des Avonds ten 5 Ure, in het voormalig Oudezids Heeren-Logement, te Amsterdam, ten overstaan van de Notarissen COMMELIN en WEIJLAND, te Verkoop:

Nº. 1. Een extra kapitaal, hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS, TUIN, TUINHUIS en ERVE, staande en gelegen op de Keizersgracht, tusschen de Vijzelstraat en Reguliersgracht, Wijk 53, Nº. 4726.

Nº. 2. Een extra hecht, sterk en weldoortimmerd KOOPMANSHUIS, ACHTERHUIS en ERVE, staande en gelegen op den Groenenburgwal, naast het hofhuis van het *Gravelandsche veer*, Wijk 14, Nº. 4654.

Nº. 3. Een extra hecht, sterk en wel ter nering staand WINKELHUIS en ERVE, staande en gelegen op de Reguliers-Breestraat, Wijk 28, Nº. 4876.

Nº. 4. Een DITO, DITO, staande en gelegen op het Rusland, bij den Kloveniersburgwal, Wijk 9, Nº. 2814.

Nº. 5. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Bethaniënstraat, bij den O. Z. Achterburgwal, Wijk 5, Nº. 1000.

Breder bij Billetten omschreven en te bezichtigen des Dingsdags en Donderdags, als ook op den Verkoopdag, en wel, Nº. 1 en 2 op vertoon van een Toegang-Billet, van des middags 1 tot 3 Ure, en Nº. 3, 4 en 5 des Middags van 12 tot 2 Ure. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zullen Vier Dagen vóór en op den Verkoopdag ter lezing zijn, ten Kantore van opgenoemde Notarissen.

(4163) C. VAN CAMPEN, MAKELAAR, Zal, op Donderdag den 17den October 1839, aan het Locaal der publieke Wekelijksche Verkoopingen, in de Raamstraat bij de Prinsengracht, Nº. 3, VERKOOPEN:

Eenen zindelijken INBOEDEL, waaronder JUWEELLEN, GOUD, ZILVER, enz., meereendeels nagelaten bij Wijlen Mevrouw HELENA TELGHUIS, Wed. J. RINKES. Woensdag te voren voor een ieder te bezichtigen.

(4164) IEMAND VAN MIDDELBARE JAREN, van wien men de voldeendste Getuigenissen kan bekomen, in het Schryven en Rekenen niet onervaren, wenschte zich gaarne geplaatst te zien op een *Kantoor of Magazijn* voor het loopende Werk, of wat daaraan verbanden mogt zijn. Iemand hierop reflecterende, gelieve zich te adresseren aan het Bureau van den *Avondode*, onder Lett. I. K.

(4165) HET ENGELSCH MAGAZIJN, Nieuwendijk, Nº. 228, en HET VERKOOPHUIS, Vijgendam, Nº. 31,

maken aan hunne Geëerde Begunstigers bekend, dat zij een Nieuw Assortiment fraai gevormde VICTORIA-THEESERVIESSEN, KOFFIJKANNEN, BLOEMPOTTEN en SIGAARBAKJES ontvangen hebben, die tot zeer lage Prijzen Verkocht zullen worden.

Aardewerk Theeserviesen worden Verkocht Witte voor f -- 85. " " " Zwarte " " 1.25 à f 1.50. " " " Gule " " 1.50.

Lava Aschbakjes en andere Lava-Artikelen zijn ook weder aangekomen.

(4166) Aan het MAGAZIJN van G. OPPENHEIM JR., Is ontvangen een nieuwe Voorraad van verscheiden nieuwe modellen Engelse HAARDEN met Finders en Toebehooren, alsmede onderscheidene grootten van HOT AIR STOVES, welke tot zeer civiele Prijzen verkocht zullen worden. Ook is nog voorhanden een fraai assortiment Engelse Bronzen TAFELAMPEN, in zeer lage prijzen.

(4168) UITNOODIGING.

De Ondergetekende verzoekt de Redactiën der voornaamste Nederlandsche Dagbladen en Tijdschriften voor Wetenschappen, schoone Kunsten en Kriatiek, gelijk ook de Uitgevers van meer belangrijke Verhandelings- en Vlagschriften, welke in het Koninkrijk in het licht verschijnen, hem van tijd tot tijd gratis EXEMPLAREN, hetzij vrachtrij, of door zekere en zoo veel mogelijk snelle boekhandel-gelegenheid, ten behoeve van beoorendeelende Aankondigingen, Vertalingen en Bearbeidingen in *Duitschland*, hetzij door hem zelf of door Letterkundige Vrienden, aan zijn Adres te willen zenden.

Daar het doel van deze uitnodiging in het belang en voor den roem des Lands en deszelfs Letterkunde is, zoo twijfelt hij niet aan ten minste gedeelte medewerking, en hierdoor zonde tevens een, zoowel van Duitsche als Nederlandsche Geleerden dikwijls geuite wensch bevorderd, en de weg tot een levendig verkeer tusschen de Letterkunde en den Boekhandel der beide verzusterde Natien gebaad worden.

STUTTGART, 26 Sept. 1839. PROF. DR. ERNST MUNCH, Geheime Hofraad en Bibliothecaris van Zijne Majesteit den Koning van Wurtemberg.

(4167) Androïde Klarinetist. Door het voortdurend toenemend bezoek, zal de ANDROÏDE nog te zien en te hooren zijn, Woensdag, Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, den 16, 17, 18 en 19 October, in het Odeon, op den Singel, bij het Koningsplein, van des middags 12 tot 3, en des avonds van 7 tot 9 ure. Entree 50 Cents.

Eene hoogst ongebruikelijke familie, welke zich door eene eenstapeling van achterenvolgende Ongelukken en Wederwaardigheden den beklaagwaardigsten toestand bevindt, en die, niettegenstaande best aangewende pogingen tot uitkomst, zich gedurig ziet te leere roept door deze de Welwillendheid en Menschlievendheid harer Stadgenooten, ten einde door hunne milde bijdragen gemelden haren toestand eenig te lenigen.

Diogenen, welke geregen mochten zijn, eenige gelden hiervoor te verzamelen, gelieven zich ter nadere informatie te adresseren bij den C. VAN DER VLIET Pr., Makelaar alhier ter stede.

(4168) Bij J. OOMKENS te Groningen is gedrukt, W. BRAVE Jr. te Amsterdam en verder alom te bekomen.

I. Mr. B. H. LULOFS, Geschiedenis der Nederlanden, met name Noord-Nederlanden, van den vroegsten tot den tegenwoordigen tijd, 2 deelen.

II. Prof. G. J. MEIJER, het Leven van Jezus. Een Nederlandsch Hoofdschrift uit de 13de eeuw, met taalkundige aantekeningen.

III. Nalezingen op het Leven van Jezus, enz. slag van den roman van *Walewein*, en andere bijdragen tot Oude Nederlandsche Letterkunde.

IV. Oude Nederlandsche Spreuken en Spreekwoorden, met taalkundige aantekeningen.

V. Mr. A. L. WICKERS en Dr. W. GLEURS Jr., het Hartzgeborgte den Rijnstroom, Reisverhalen, in twee deelen, met plaat 1ste deel.

VI. Dr. M. DASSIN H. Jan., Herinneringen aan Noordelijk Duitschland en Scandinavië, in twee deelen.

VII. Dr. E. J. F. MEIJER, Reize om de Aarde, gedaan op het Prinsesche koopvaardijfchip *Princesse Louise*, onder de bevelen van Kap. W. Wendt, uit het Hoogduitsch vertaald, door Dr. G. A. STRECH, (in twee deelen), eerste deel, met een plaat.

VIII. S. S. Blicher, Novellen, uit het Deensch vertaald, door G. J. MEIJER.

IX. J. N. BOUILLI, Herinneringen uit mijn leven. Hetzelve betrekking tot de beroemde mannen in Frankrijk, 1ste deel met het portret, in carton.

X. Mr. T. P. TRESLING, de Warven en de Hoofdmannen-Kamer, het Provinciaal Gerechtshof te Groningen, in verband met de Staatkundige geschiedenis van dat Gewest.

XI. J. S. MAGNIN, de voormalige Kloosters in Drenthe geschiedkundig beschouwd.

XII. Geschiedkundig Overzicht van de Besturen, vóór herstelling van Nederland in 1814, elkander in Drenthe opgevolgd, 1ste stuk.

XIII. DE WEISS, Grondbeginselen der Zedekunde of Algemeene Wereldkennis. Naar het Fransch, 2 deelen.

XIV. Verhandeling over de Dronkenschap en derzelver gevolgen, vens voorbehoed- en geneesmiddelen tegen dezelve. Naar de Engelsche uitgave.

XV. M. VAN GEUNS, over het gebruik en misbruik van Sterke Dranken, bewerkt tot een Volks-Leesboek voor den tegenwoordigen tijd door O. G. HELDRING.

(4169) Bij L. E. BOSCH EN ZOON, te Utrecht, zijn de Pers gekomen en alom verzonden:

I. BIJDAGEN TOT DE OUDE LETTEREN der Nederlanden, door L. G. VISSCHER, Hoogleraar aan de Universiteit te Utrecht.

NIEUWE UITGAVE. 1ste en 2de Stuk. à f 3.50.

II. Maanorde. EEN WOORD AAN MR. DIRK DONKER CURTIUS, à f 0.25.

III. Over het onmatig gebruik van STERKEN DRANK, vooral bij de Volk, en de middelen om dit tegen te gaan. à f 0.50.

IV. Het Ate Nummer van het Nederlandsch Musikaal Tijdschrift.

V. Tijdschekundige Tafel voor de GESCHIEDENIS DES VADERLANDS, ter dienste der Scholen; door H. J. ABBRING. à f 0.15.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAAKELIJKHEIDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Maandag den 14 October 1839. Eene derde Voorstelling van HET SPANSE KLOOZE MEISJE VAN PORTICI, Groot Zangspel, in vijf Bedrijven, naar het Fransch van *Scribe en Delavigne*; Muziek van *Auber*; de Balletten zamen gesteld door den Balletmeester A. P. VOITIS van Hamme, versierd met deszelfs Decoratiën en Costumen; op te voeren volgens de onuitgegeven vertaling van den Heer J. F. Majofski, en waarin de Heer Julius Miller de rol van *Masaniello* zal vervullen. Ten zes Ure op het Tooneel.

THÉÂTRE FRANÇAIS, Sous la direction de Mr. BAUDOT.

(Nº. 7 de l'Abonnement.) Mardi 15 Octobre 1839. (Pour le troisième début de Mad. Lagrange première Dugazon.) ESTELLE, Vaudeville en 1 Acte. Précédé de: LE BIER DE SEVILLE.

On commencera 6½ heures précises. Au premier Jour: La première représentation du BRAS ARMÉ DE PRESTON, Opéra en 3 Actes.

En attendant: La reprise de LA JUIVE; LA MEUTE DE PORTICI.

Salon des Variétés, in de Nes.

Maandag den 14 October 1839. DE KAPELMEESTER VAN VENETIË, Musikaalisch Quodlhet, in één Bedrijf. Na hetzelve: DE HEER LUSTIG, DROUWAARDER LIEDJESDICTER, Vaudeville in twee Bedrijven. Tot slot, op verzoek: HET POSTHUIS AAN DE GRANZEN, OF DE WIS GESLIEPTE DAMES, Vrolijk Zangspel in één Bedrijf.

De Entree is 75 Cents per persoon, welke in vertering zal worden aangenomen. Aanvang ten 7½ Ure.

GROOT FRASCATI.

Zondag den 13 October 1839. Buitengewoon Groot SOIRÉE MUSICALE; OUVERTURE van L. Erck, OUVERTURE van C. A. Bertelman, OUVERTURE van E. Blaun, en OUVERTURE van P. Oberg, enz., volgens Programma.

NB. Het geëerde Publiek wordt tevens verwittigd, dat van heden af aan het nieuw gebouwde Orchest voor de Harmonie-Sociëit in gebruik zal komen.

Ingezonden Stukken.

AMSTERDAM 12 October 1839.

De aanmerkingen van B., geplaatst in het Handelsblad van 10 Oct., noemens de beslissing van Z. Exc. den minister van Justitie, over de bekende weigering van den heer griffier bij de criminele Regtbank, zouden zeer aardig zijn, indien de opgegeven daadzaken waarheid behelsden.

Als men van beter verstand der zaak spreekt, moet men niet meenen, maar weten, niet schrijven zoo verre mij bekend is, maar bekend zijn of twijfen.

De daadzaken, die tot beter verstand der zaak bekend moeten worden, zijn: Dat op de gemotiveerde klage van eenen advocaat, ingeschreven bij de criminele Regtbank in Holland, de heer procureur-generaal bij den Hoogen Raad de beslissing van Z. Exc. den minister van Justitie omtrent deze kwestie heeft verzocht, die in April II. het gevoelen van den heer griffier heeft bevestigd, nadat de klager, de heer griffier en de heer procureur-generaal vooruicend, hun gevoelen hadden ontwikkeld.

Z.

GEWINT 111 A. 2-1839-1839.